

حزب کارگر جایگاه جهانی بریتانیا را تغییر می‌دهد؟

با اینکه پیش‌بینی‌ها از ماه‌ها قبل نشان می‌دادند حزب بریتانیا برنده انتخابات خواهد شد، اما اینکه همچنان حسی از عدم قطعیت نسبت به آینده وجود دارد، نشانه‌ای از اهمیت این انتخابات سراسری است. روی کاغذ، تفاوت بسیار کمی بین اکثر آلمان‌های سیاست‌خارجی هر دو حزب کارگر و محافظه‌کار وجود دارد. بزرگ‌ترین تفاوت‌ها به مسائل اروپا و مهاجرت برمی‌گردد. این دو حزب در مورد چین، اوکراین و دیگر مسائل به‌شدت با یکدیگر مشابه‌اند. اما تصمیمات اولیه رویکرد دولت حزب کارگر در مورد جایگاه بریتانیا در جهان را مشخص خواهد کرد و جای خالی سولواتی را که در کمپین‌هایی پاسخ‌یافتی ماند، پر خواهد کرد. علاوه بر آن، پیوند جایگاه بریتانیا در جهان به این بستگی دارد که حزب کارگر بتواند مشکلات بریتانیا را در خانه حل کند یا نه؛ مشکلاتی که شامل عدم رشد تولید، سیستم آموزشی ناهمگون، اختلافات منطقه‌ای و ناآرامی سیستم بهداشت است.

اولین فرصت در ۵ روز اول پس از انتخابات و در نشست ناتو در واشنگتن‌دی‌سی نهفته است. استارمر شانسسی خواهد داشت تا حمایت خود را از اوکراین و موضع‌گیری‌های مقامات پیشین محافظه‌کار تکرار کند. اما او تحت فشار خواهد بود تا درباره جزئیات عملکرد حزب کارگر برای اختصاص ۲/۵ درصدی تولید ناخالص داخلی برای هزینه‌های دفاعی (از الان که حدوداً ۲/۳ درصد است، بالاتر می‌رود) شفافیت‌سازی کند.

علاوه بر آن، چشم‌انداز آمریکا تغییراتی کرده است. شکنندگی واضح جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا عدم قطعیت جدیدی را وارد رقابت‌های ریاست‌جمهوری کرده است. فعلاً احتمال پیروزی ترامپ بیشتر است. این تصمیم استارمر خواهد بود که چقدر تلاش کند آمریکا و دیگری اعضای مرد ناتو را متقاعد کند تا همچنان به دفاع از اوکراین ادامه دهند که نه فقط برای حفظ حاکمیت خود بلکه امنیت اروپاست.

فرصت دوم در ۱۸ جولای خواهد بود؛ زمانی که نخست‌وزیر بریتانیا برای نشست «جامعه سیاسی اروپایی» میزبان ۵۰ رهبر اروپایی خواهد بود. این فرصت فقط برای سیاستمدار نشان دادن استارمر نیست بلکه تمایل بریتانیا به ارزش‌های لیبرال (از جمله حاکمیت قانون؛ شهری که از زمان برگزیت با اقدامات دولت تضعیف شده است) را نشان می‌دهد. این اولین فرصت برای شنیدن نظرات رهبران اروپایی درباره جزئیاتی در رابطه نزدیک با بریتانیا، همانطور که استارمر می‌خواهد، است.

برخی از همکاری‌ها در مسائل دفاعی، توافقنامه‌های تجارت مواد غذایی و محصولات دامداری، گسترش احتمالی اقدامات حرفه‌ای‌ها و خلاقان (این موضوع آسان‌تر است اما کاملاً شفاف نیست)، قلمرو هر دو طرف است. اما رهبران اتحادیه اروپا دولت جدید را تحت فشار قرار خواهند داد که چرا قبل از انتخابات نگرش‌های اروپایی‌ها درباره فرصت نقل و انتقال آزادانه‌تر جوانان بین اتحادیه اروپا و بریتانیا را پس زد.

او همچنین باید توضیح دهد حالا که قول داده طرح رونادای ریشی سوناک برای مقابله با مهاجران غیرقانونی را کنار می‌گذارد، چه جایگزینی خواهد داشت. مخصوصاً اینکه رویکردهای جایگزین احتمالاً مستلزم همکاری با کشورهای اروپایی است که با مشکلات مشابهی مواجه‌اند.

استارمر پیش از انتخابات تصمیم گرفت تا از حق اسرائیل برای دفاع از خود پس از حملات هفتم اکتبر حمایت کند؛ موضعی که شبیه موضع دولت ریشی سوناک بود. اما به دلیل شدت گرفتن مخالفت‌ها در میان حامیان حزب کارگر از اقدامات اسرائیل در غزه، هزینه بیشتری برای استارمر داشت تا سوناک.

استارمر برای موضع‌گیری محکم‌تر علیه اسرائیل تحت فشار خواهد بود و می‌خواهد نفوذ بریتانیا در آمریکا برای افزایش فشار بر دولت اسرائیل را به آزمایش بگذارد. او ممکن است با این حقیقت مواجه شود که نفوذ بریتانیا در مورد چنین مسائلی بسیار ناچیز است حتی با اینکه اقدامات این کشور وزن سمبولیکی دارد. بزرگ‌ترین استفاده بریتانیایی می‌تواند گفت‌وگوهای میان‌بازه گسترده‌ای از بازیگران منطقه‌ای باشد که هم‌اکنون در میان آنها نفوذ دارد.

هنوز هیچ تصمیم فوری برای چین گرفته نشده است. حزب کارگر همانند سوناک در مورد تجارت، صحبت درباره مشکلات جهانی اما دفاع از بریتانیا در برابر تهدیدها توازن محتاطانه مشابهی دارد. حزب کارگر خواستار رسیدگی به کاتال‌های ارتباطی چین در بریتانیا شده که احتمالاً در ۱۰۰ روز اول دولت شروع خواهد شد.

ناتالیا واسیلویا

خبرنگار تلگراف در بیت‌المقدس

سمیرا دجانی دقیقاً به یاد می‌آورد که وقتی به‌عنوان یک دختر ۵ ساله با خانواده‌اش به خانه جدیدی در محله شیخ جراح در بیت‌المقدس شرقی نقل مکان کرد، چه چیزی به ذهنش خطور کرد. او که اکنون ۷۳ سال دارد در حالی که در باغ بزرگ خود در منطقه شیخ جراح بر روی صندلی نشسته است، می‌گوید: «ما در آن زمان در آپارتمانی زندگی می‌کردیم و باغی وجود نداشت. یاد می‌آید که این منطقه‌ی باز بزرگ را دیدم.» با خودم گفتم: «اکنون بالاخره می‌توانیم بازی کنیم، جست و خیز کنیم، فریاد بزنیم و بخندیم.» سال ۱۹۵۶ بود و او عضو یکی از ۲۸ خانواده فلسطینی بود که پس از آواره شدن توسط سازمان ملل متحد خانه جدیدی به آنها داده شد. یهودیان اسرائیلی ادعا می‌کنند که این خانه‌ها در محل زندگی یک جامعه یهودی قرن ۱۹ ساخته شده است. دجانی، کوچکترین عضو آن خانواده چهارنفره، هنوز در همان خانه اهکی یک طبقه در بیت‌المقدس زندگی می‌کند که والدینش که در سال ۱۹۴۸ از خانه خود در اورشلیم غربی آواره شده بودند، ذیل یک پروژه آزمایشی توسط آژانس پناهندگان فلسطینی سازمان ملل (UNRWA) دریافت کردند؛ در آن زمان که دولت اردن تا اشغال سال ۱۹۶۷ بیت‌المقدس شرقی را تحت کنترل داشت.

در حالی که فلسطینی‌های ساکن آنجا عادت کرده‌اند در بلاتکلیفی به سر برند و مدت‌هاست با اخراج مواجه بوده‌اند، جنگ غزه که اکنون در نهمین ماه خود است، خشونت شهرک‌نشینان اسرائیلی را افزایش داده و به آنها اجازه داده است که بدون کنترل در سرتاسر سرزمین‌های اشغالی فلسطین پخش شوند و تخلیه خانه‌ها در شیخ جراح سرعت گرفته است. دجانی به من می‌گوید: «هر دقیقه تصور می‌کنیم که ممکن است خانه‌مان را از دست بدهیم.» او با اشاره به روز حمله حماس که منجر به حمله مرگبار و نامتناسب اسرائیل به غزه شد، می‌گوید: «من همیشه به این مسئله فکر می‌کنم، به‌ویژه از ۷ اکتبر.» دجانی زنی ریزه‌انداز و خوش‌ذوق است که اکنون که از کار در مدرسه شهرداری بازنشسته شده است، در خانه کلاس‌های خصوصی زبان عربی تدریس می‌کند. آنها از باغ بزرگ‌شان به دقت مراقبت می‌کنند. چندین بوته زُز، درخت سرو و درختان میوه در این باغ دیده می‌شود. بنابراین تصور اینکه او و همسرش، عادل، هر لحظه از خانه خود بیرون شوند، سخت است.

مناقشه چندین دهه‌ای بر سر شیخ جراح همیشه محور مناقشه اسرائیل و فلسطین بوده است. موقعیت شیخ جراح در نزدیکی شهر قدیمی بیت‌المقدس که مکانی مورد احترام است، خانه برخی از مقدس‌ترین مکان‌ها در یهودیت، مسیحیت و اسلام است؛ این منطقه را به یک نقطه تنش همیشگی تبدیل کرده است. شهرک‌نشینان تندرو اسرائیلی برای اولین اخراج فلسطینیان در سال ۲۰۰۹ فشار آوردند و تنش‌ها در این محله به جرقه جنگ ۱۱ روزه اسرائیل در غزه در سال ۲۰۲۱ کمک کرد.

امروز، خیابان‌های شیخ جراح مملو از فلسطینی‌ها، دیپلمات‌های خارجی و امدادگرانی است که اغلب آپارتمان‌های گران‌قیمتی را در این منطقه اجاره می‌کنند. بار زیرزمین هتل آمریکایی کلونی، عمارتی قرن نوزدهمی که زمانی متعلق به یک پاشا عثمانی بود، معمولاً مملو از مهاجران انگلیسی‌زبان است. پس از سال ۱۹۴۸، بیت‌المقدس به دو بخش تقسیم شد و کابینه تازه تأسیس اسرائیل کنترل غرب بیت‌المقدس را در دست گرفت و اردن کنترل کرانه باختری و بیت‌المقدس شرقی را به دست آورد. پس از جنگ شش‌روزه در ژوئن ۱۹۶۷، اسرائیل کنترل تمام بیت‌المقدس را به دست گرفت و الحاق بعدی آن نقض قوانین بین‌المللی بوده و هست. این تقسیم، بافت اجتماعی شهری را که زمانی مختلط بود، تغییر داد و تازه‌واردان فقیر از شمال آفریقا به عمارت‌های مجلل مسرا، که زمانی محل زندگی مسیحیان فلسطینی بود، نقل مکان کردند. جاده در ضلع غربی دیوارهای شهر قدیمی با سیم خاردار و پر از مین دیده می‌شد و تکتیراندازان اردنی مرتباً از شهر قدیمی به سمت ساکنان یهودی آن سوی خیابان شلیک می‌کردند.

در دهه‌های اخیر، سازمان‌های ملی‌گرای یهودی، با کمک مالی از سوی گروه‌های یهودی و مسیحی در ایالات متحده، تلاش‌هایی را برای وادار کردن فلسطینی‌ها به فروش اموال خود صورت داده‌اند و بیا به دادگاه‌های اسرائیل متوسل شده‌اند تا بر اساس اسناد مالکیت متعلق به دوران عثمانی ادعای مالکیت یهودیان را به کرسی بنشانند.

دانیل سیدمان، وکیل اسرائیلی و یکی از کارشناسان ارشد تاریخ بیت‌المقدس می‌گوید: «این در چارچوب یک پروژه دولتی اسرائیل برای احاطه کردن شهر قدیمی با پروژه‌های مربوط به شهرک‌نشینان است... شهرک یهودی‌نشین در شیخ جراح بخشی از پارلی است که

چهره بیت‌المقدس را به شدت تغییر می‌دهد. این منطقه کوچک است اما تأثیر زیادی دارد. این امر بدون کمک فعال وزارت دادگستری و سایر وزارتخانه‌های دولت اسرائیل امکان‌پذیر نیست بنابراین این شهرک‌نشینان به‌عنوان نیروهای نیابتی برای دولت اسرائیل عمل می‌کنند.»

دستورات جدید مبنی بر اخراج سه خانواده فلسطینی در شیخ جراح در ماه آوریل صادر شد. این نخستین دستور در سه سال گذشته است. گروه‌های حقوق بشری افزایش غیرمعمولی در تخریب و اخراج فلسطینی‌ها در بخش شرقی بیت‌المقدس که محل زندگی بیش از ۳۰۰ هزار فلسطینی است را ثبت کردند.

دو سازمان برجسته حقوق مدنی اسرائیل به اسامی Ir Bimkom و Amim، در گزارش مفصل‌شان در ماه آوریل هشدار دادند که دولت اسرائیل «به وضوح از جنگ در غزه برای ایجاد شرایط جدید در میدان به‌عنوان پیش‌زمینه‌ای برای تعیین و تغییر وضعیت نهایی بیت‌المقدس استفاده می‌کند و آن وضعیت نهایی چیزی نیست جز الحاق کل بیت‌المقدس و خنثی کردن همه چشم‌اندازها برای توافق سیاسی از طریق مذاکره و به همین منظور اسرائیل فلسطینی‌ها را به زور از خانه‌ها و شهرها آواره می‌کند.» براساس این گزارش، بین ۷ اکتبر سال گذشته تا پایان ماه مارس سال جاری، حداقل ۹۸ خانه که متعلق به فلسطینی‌ها بوده، تخریب شده است که دو برابر بیشتر از مدت مشابه سال قبل است. من به‌عنوان دانش‌آموز زبان عربی ده‌ها بار به باغ دجانی رفته بودم. بعدها متوجه شدم که خانواده او هم یکی از خانواده‌هایی است که اوراق تخلیه را دریافت کرده است.

در تمام زمستانی که با هم در باغش گذرانیدم، دجانی به طور مفصل درباره غم و اندوه خود برای فلسطینیان غزه صحبت می‌کرد، اما هرگز درباره ماجراهای شخصی خود سخنی بر زبان نیاورد. هر بار که برای کلاس به آنجا می‌رفتم، گیاه متفاوتی را به من نشان می‌دادند: گل

مناقشه چندین دهه‌ای بر سر شیخ جراح همیشه محور مناقشه اسرائیل و فلسطین بوده است. شهرک‌نشینان تندرو اسرائیلی برای اولین اخراج فلسطینیان در سال ۲۰۰۹ فشار آوردند و تنش‌ها در این محله به جرقه جنگ ۱۱ روزه اسرائیل در غزه در سال ۲۰۲۱ کمک کرد

نرگس در فوریه، زنبق در آوریل و بوته‌های زُز و گل‌های پرزده بهبستی در ماه مه. در اواسط ماه مه، زمانی که آنها منتظر جلسه دادگاه عالی در مورد پرونده خود بودند، او با افتخار یک بوته گل زُز سفید ۳ متری را که توسط مادرش کاشته شده بود به من نشان داد. آخر هفته بعد، او خیلی خلاصه به من گفت که دستور تخلیه خانه‌اش لغو شده است. در نهم ماه مه، دادگاه حکم تخلیه سه خانواده در شیخ جراح را لغو کرد، اما حکم داد که هیچ اختیاری برای تصمیم‌گیری در مورد مالکیت ملک ندارد و به خانواده‌ها مهلت داد اما موضوع معلق ماند. «دجانی می‌گوید: «بهتر از هیچ است. اما حتی این تصمیم هم نهایی نیست و به ما آرامش نمی‌دهد.»

همسایه او، عارف حماد، که در دهه ۱۹۸۰ به دنیا آمده و چند خانه پایین‌تر با والدین و سه خواهر و برادرش زندگی می‌کند نیز حکم اخراج دریافت کرد که بعداً لغو شد. اما او می‌گوید که تهدید اخراج، «یک ترس همیشگی برای من در کودکی بوده» و از بین نخواهد رفت. حماد، که مدرک دانشگاهی خود را در آمریکا دریافت کرده و برای تشکیل خانواده به بیت‌المقدس بازگشته، می‌گوید: «همیشه در ذهن من بوده که یک روز ممکن است از مدرسه بیایم و ببینم که خانه‌ای در کار نیست و خانه‌مان توسط شهرک‌نشینان اشغال شده است. از مدرسه بیایم و خانه‌ای برای ما نباشد، که توسط شهرک‌نشینان گرفته خواهد شد.»

اکنون که تجمعات هفتگی برای حفاظت از محله متوقف شده است، شیخ جراح در برابر حملات شهرک‌نشینان و اقدامات قانونی آسیب‌پذیرتر است. پس از حمله حماس، و در بجهوه موج دستگیری‌ها به خاطر انتشار پست‌های رسانه‌های اجتماعی از سوی فلسطینی‌ها که در آن ابراز همدردی با آرمان فلسطین می‌کردند، فعالان صلح اسرائیل از این می‌ترسند که تظاهرات ممکن است بیش از آنکه فایده داشته باشد، به آنها آسیب برساند.

از فلسطینی بر روی آوارهای خانه تخریب‌شده‌اش توسط پولیورهای اسرائیلی راه می‌رود. عکس: Gettyimages

ریشه‌ها

داستان مبارزه فلسطینی‌ها با کمپین اخراج که از